

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 35578-04-17 נורי נ' אנגלו סכסון סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

תובעים אלי נורי

נגד

נתבעים אנגלו סכסון סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 1. בפני תביעה שעניינה משלוח דבר פרסומת לתובע על ידי הנתבעת בניגוד להוראות סעיף 30א
- 3 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982. הנתבעת היא חברה בע"מ בעלים של
- 4 רשת תיווך "אנגלו סכסון" אשר סניפיה מופעלים באמצעות למעלה מ- 60 זכיינים הפועלים
- 5 ברחבי כל הארץ החל מקריית שמונה שבצפון וכלה באילת שבדרום. סכום התביעה בסך של
- 6 2,000 ₪ והחזר הוצאות בית משפט.
- 7 2. מכתב התביעה עולה, כי בשנת 2017 שיגרה הנתבעת דברי פרסומת לתובע באמצעות הודעות
- 8 לטלפון הנייד שלו. בסך הכל שתי הודעות. עוד נרשם כי התובע לא נתן הסכמה מפורשת
- 9 מראש לקבלת דברי הפרסומת.
- 10 3. הנתבעת הגישה כתב הגנה וממנו עולה כי ביום 27.5.14 נכנס התובע לאתר הקורסים
- 11 ("קורסים") והתעניין בלימודי נדל"ן והשאיר את פרטיו. זאת ועוד, נטען כי התובע השאיר
- 12 את פרטיו באתר הקורסים לשם קבלת מידע וסימן כי הוא מסכים לתנאי השימוש ומדיניות
- 13 הפרטיות של אתר הקורסים אשר כוללים בין היתר הסכמה מפורשת לקבלת חומר פרסומי
- 14 וזאת כל עוד לא ביקש המשתמש להסיר את שמו מרשימת הדיוור. בנוסף, טענה הנתבעת
- 15 בכתב ההגנה כי ביום 27.5.16 מילא התובע את פרטיו גם בפרסומת של הנתבעת בגוגל בנושא
- 16 לימודי נדל"ן וכי גם במקרה זה נתן התובע הסכמתו המפורשת לתנאי השימוש הכוללים
- 17 הסכמה לקבלת מידע באמצעות דואר/דואר אלקטרוני או הודעות מסרונים או בכל אמצעי
- 18 דיוור אחר. בהמשך, כך נטען התובע אף נרשם לקורס תיווך ושלח המחאות בדואר רשום אך
- 19 לימים הקורס לא נפתח וההמחאות הוחזרו לתובע. הנתבעת טוענת כי מעולם לא קיבלה
- 20 הודעה מהתובע בה הוא מבקש להסיר אותו מרשימת התפוצה וכי התובע לא טען זאת ולא
- 21 הוכיח שדרש זאת מהנתבעת.
- 22 4. בדיון שהתקיים בפני חזרו הצדדים על טענותיהם. התובע העיד כי מחק את ההודעות בטעות
- 23 וכי אכן בשנת 2014 יצר קשר עם חברת "אנגלו סכסון" לגבי קורס ובו אישר לשלוח לו
- 24 הודעות מייל על פירוט הקורסים. לטענת התובע, לא למד בקורסים וכי הקורס התבטל.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-04-35578 נורי נ' אנגלו סכסון סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ

תיק חיצוני:

בתחילת 2017 הגיעו אל התובע הודעות לטלפון והוא ביקש כי יפסיקו לשלוח אליו עדכונים לטלפון. עוד הוסיף וסיפר התובע כי הודעות שנשלחו אליו למייל לא הפריעו לו וכי ברגע ששלחו אליו לטלפון הנייד יצר קשר וביקש להפסיק את משלוח ההודעות. התובע סיפר שיש לו חבר במתעסק עם תביעות קטנות בנושא זה ושמו ירון מאירי וסיפר כי יש לו חוזה התקשרות עם אותו ירון מאירי ולפיו אם יזכה בתביעה, יעביר לו סכום של 30% מהסכום שיפסק. התובע התייחס לטענות הנתבעת ואמר כי הוא איננו מכיר את המסמך שהוצג לבית המשפט לפיו אישר רק לשלוח למייל וכי מעבר לכך לא עשה מאומה.

5. נציג הנתבעת טען בדיון שבפני שהתובע נתן הסכמתו וכי ההסכמה מתייחסת לקבלת הודעות לדואר המייל וכן להודעות בטלפון הנייד.

6. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את תביעתו של התובע. לצורך הכרעה בתיק שבפני יש לדון במספר שאלות. האם התובע הוכיח כי הנתבעת שלחה אליו את דבר הדואר נשוא התביעה והאם דברי הדואר מהווים "דבר פרסומי", האם הוכח על ידי הנתבעת כי התובע ביקש לקבל ממנה דואר המהווה "דבר פרסומי". אין מחלוקת כי לתובע נשלחו הודעות פרסומיות והדבר הוכח על ידי צירופם של נספחים לכתב התביעה והוכח כי אכן מדובר "בדבר פרסומי" שכן ההודעות כללו מידע פרסומי.

סעיף 30א'(ג) לחוק קובע כדלקמן:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומי כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומי מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומי כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומי מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."

7. אני מקבלת את טענת הנתבעת כי התובע נתן הסכמתו המפורשת לקבלת דברי פרסומי. זאת ועוד, אלא שהתובע לא ציין בכתב התביעה את העובדה שנרשם לאתר הנתבעת על מנת לקבל דברי פרסומי והוא אף טען כי לא מסר הסכמתו המפורשת, דבר אשר התברר במהלך הדיון שפרט שאינו אמת. עיקרון תום הלב הוא אחד העקרונות החשובים שבמשפט הישראלי (ראו בג"צ 1635/90 יוסף ז'רז'בסקי נ' ראש הממשלה [פורסם בנבו]). במקרה דנן, בתחילה, בכתב התביעה לא ציין התובע כלל כי יצר קשר עם הנתבעת ואף הסכים לקבלת תוכן פרסומי

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 17-04-35578 נורי נ' אנגלו סכסון סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ

תיק חיצוני:

ולאחר מכן, בדיון שהתקיים בפני התבררו פרטים שלא היו רשומים בכתב התביעה. אשר על כן, אני סבורה שהתנהלותו של התובע עולה לכדי "חוסר תום לב".

8. זאת ועוד, התובע מחק לטענתו את ההודעות מהטלפון הנייד שלו והסתפק בהעתק של הודעות שלטענתו נשלחו אליו לטלפון הנייד. סבורני, כי מהטעם הזה בלבד יש מקום לדחות את תביעתו באשר לא הוכיח התובע כי קיבל את ההודעות לטלפון הנייד שלו. זאת ועוד, התובע טען שהתקשר וביקש להסיר את פרטיו מרשימת התפוצה של הנתבעת אך לא הוצגה בפני כל אסמכתא או הוכחה לכך.

9. אשר על כן, סבורני כי יש מקום לדחות את תביעתו של התובע כיוון שלא הוכיח את תביעתו.

10. באשר לפסיקת הוצאות, הרי שנוכח התוצאה אליה הגעתי אני קובעת כי התובע ישלם לנתבעת הוצאות בסך של 300 ₪ בגין הוצאות משפט וזאת תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין אצל הצדדים שאם לא כן, יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתן להגיש בקשת ערעור תוך 15 יום מיום פסק הדין אצל הצדדים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

סימי פלג קימלוב, שופטת